Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26908
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tamq̃ unum. ⁊ tulerunt eum hinc ⁊ illinc ⁊ oculi eius lacrimabantur. Ipse ā
⁊ p̃sul tulerunt argenteos ⁊ mundauerunt eos. Psul dixit. Malche ubi est inuen
tum quod inuenisti. Ecce enim argenteum inuentum tenente in manibus tuis. Et
respondens malchus dixit illis. Inuentu ego aliquando ñ inuenio secm̃ quod dicitis
michi. sj ego scio manifeste. ex sacculo meo parentum est. h̃ ⁊ ex hinc ciuitatis isti
argentum hoc quod habeo. ⁊ quid ē quod michi nunc accidit ñ ꝯgnosco. Respondens
v̄ p̃sul dixit. Dic michi malche cui es ciuitatis. Cui respondit ei. Sic habeo qm̃
isti ciuitatis sum. si quide ē h̃ ephesie ciuitas. Et p̃sul dixit. Et qui sunt parentes
tui. cognoscentes te uenuant ⁊ adulterentur dicit. Respondes malchus dixit nomina
parentum suorum ⁊ non ꝯgnouit p̃sul. sj dixit ei. Nunc scio qm̃ mendax es. Ipse uero
ñ nouerat quid responderet ei. sj stabat deorsum intendens tantu ita ut quida dicent
Non dicit uerum sed ipse se ipm̃ fingit. qualiter occasionē hanc euadat. Psul
iterum intendebat eum ardore ⁊ iucundia ⁊ dixit ei. Qualit̃ credimus tibi fatue
quō argentum parentum tuorum est. Ecce enim sup scriptio argenteorum plus trecentos
septuaginta duos annos habet. ⁊ ep̃mos dierum decii impr̃is. ⁊ ñ ē admirandum
cum aliis argenteis temporis isti. quib̃ utimur accepti latine ⁊ parentes tui ante
generationem istam fuerunt. Tunc v̄ iuuenis ⁊ stultus vis decipere senes ⁊ sapi
entes ephesios. Ppt̃ h̃ ciuitatis nunc ut iuuenum. manib̃ ⁊ pedibus tradam te le
gibus usq; quo confitearis inuentum. qd̄ inuenisti. Iudicis uero istam malchus
pedes in faciem ante ipos ⁊ dixit eis. Deprecor uos unum quod postulo ut interroge
uos ⁊ quod ē in corde meo dico uobis. Decius impr̃ qui fuit in hac ciuitate ubi
est. Martinus epc̃ dixit. Filii ñ ē uiuens hodie qui decius dicitur impr̃. Ante milles
annos fuit. ⁊ in hoc arbitratus ē malchus ⁊ dixit. In nomine dni meus pauor deficiet me
et uerbum meum nemo credit. sj sequimini me ⁊ monstro uob̃ socios meos qui
sunt in spelunca mortis eclia. ⁊ ipis credite. Ego enim h̃ ꝯgnosco quod a decio im
patore nos fugimus. ⁊ ego nocte uidi quia ingressus ē decius impr̃ in ephesie
ciuitatem. Si uero h̃ ē ephesie ciuitas ñ agnosco. Tunc martinus epc̃ cogitabat in se
metipo dicens. Quō iusio ē q̃ innotuit ds̃ inuenio isto. sj surgentes eamus cō
eo. Et surrexerunt martinus epc̃ ⁊ p̃sul et ambulauerunt cum glosis ciuitatis ⁊ plima
multitudo cum eis. Et ambulantes adunxerunt ⁊ ingressus ē malch̃ primus ad
socios suos sc̃s ⁊ ingressus ē p̃ eum martinus epc̃ et cum uenissent in initio introitus
in spelunca inuenit in dexta parte michaeum loculi sigillati duob̃ sigillis argen
teis quod posuerunt ibi p̃dicti duo fideles. cum obduraretur os spelunce a decio im
patore ⁊ eiecit eum foris. Et uocauit omnem turbam ciuitatis ñ aperuit eum
usq; quo ꝯgregati sunt omnes. Pq̃ uero collecti sunt omis̃ ante eos. ⁊ p̃sul resigil
lauit eum. ⁊ aperiens ipm̃ inuenit tabula plumbeam scripta. ⁊ legens inuenit sic